

זמני השיעורים של הרב מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת "זכור לאברהם" פלח 6 באר שבע:
בימי רביעי בשעה 20:00 בערב.

בבית הכנסת "בית אברהם" שכונה א' באר שבע:
בימי שלישי בשעה 18:30 בערב.
מידי שבת בשעה לפני צאת השבת.

בית הכנסת "תפילה למושה אמת ליעקב" רח' הכותל המערבי 42:
בימי ראשון, שני, שלישי וחמישי לאחר תפילת ערבית.
מידי שבת בשעה 14:15 עד תפילת מנחה.

בית כנסת "ממזרח שמש" שכונת פלח 7:
ימי ראשון ושני בשעה 18:30

חדש! חדש!

בבית הכנסת "עוזי ומעוזי רחמים" רח' עליזה בירון 24 ב"ש
ימי חמישי בשעה 20:00-21:00

חלק מהשיעורים נמצאים לצפייה ברשת היוטיוב
ניתן גם להוריד את העלון באתר : לדעת נט www.ladaat.info

כתיבה ועריכה: נתנאל ח.

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון ניתן לשלוח מייל בכתובת:

Bhsp2020@gmail.com

© כל הזכויות שמורות

להזמנת שיעורים: 054-84-06-294

המעוניינים לזכות לקחת חלק בגיליון זה

(לרפואה/הצלחה/זיווג/ עילוי נשמת וכו')

מוזמנים ליצור קשר לטלפון:

054-84-06-294

"על פני כל אחיו נפל" "ואלה תולדות" ...13..12..11

טובות, הרמאדן שלהם הופך מקיץ לחורף כיון שאינו מתמקד.

והנה, ישמעאל נימול כמו עם ישראל, ולא היה עם כמו ישמעאל שרצו את ארץ ישראל כמותם, והוא נלחם בכל כוחו עליה, וכן הוא היחיד שמתיימר לחשב את השנה כימי הלבנה. וצ"ב בכל העניין הזה?

עם ישראל מונים ללבנה, אך עושים חשבון לחמה כיון שיש ציווי בתורה "שמור את חודש האביב" שאנו צריכים שפסח יהיה בחודש האביב. ואם נמנה רק ללבנה כמו הישמעאלים, אנו

בפסיקתא דרב כהנא פרק ה', מביא על הפס' "והיו לאותות ולמועדים ולימים ושנים", ולימים אלו ראשי חודשים ושנים אלו ראשי שנים, שיהיו אומות העולם מונים לחמה וישראל ללבנה שנאמר "החודש הזה לכם ראש חודשים", לכם ולא לאומות העולם.

החיבור של ישמעאל ללבנה

וה'בני יששכר' שואל, הרי גם הישמעאלים מונים ללבנה, וכיון שלישמעאל אין מושג של חודש מעובר, ממילא חסר להם יום בשנה, ולכן פעם בשלש שנים הם מאבדים חודש ולאחר כמה שנים

יצחק בן אברהם שכשזה נופל, זה קם. נמצא שמנפילת ישמעאל יקום עם ישראל.

ומאיך גיסא, מצינו בכמה מקומות עוד אויבים, שנאמר **"ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו"**, משמע שהגאולה תבא כאשר יבואו חשבון עם עשיו, וכן יש בחינה של כל זמן שאין כסאו של ה' שלם אין שמו שלם, וזה כל עוד לא נמחה שמו של עמלק. וצ"ב, אימתי תהיה הגאולה, **האם בנפילת ישמעאל? עשיו? או עמלק?**

הנביא ביואל בפ"ג כותב, "... והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם, זקניכם חלומות יחלמון, בחוריכם חזיונות יראו ונתתי מופתים בשמים ובארץ, דם ואש ותמרות עשן. השמש יהפך לחושך והירח לדם, לפני בא יום ה' הגדול והנורא. והיה כל אשר יקרא בשם ה' ימלט, כי בהר ציון ובירושלים תהיה פליטה כאשר אמר ה', ובשרידיים אשר ה' קורא".

נעשה בסופו של דבר את פסח בחורף וכו', לכן בכל 19 שנים יש 7 פעמים שנים שיש בהם עיבור חודש אדר. וזאת כדי לשמר את המערכת בצורה המתאימה לזמנים של החגים והמועדים.

שאר העולם מונים לחמה, הישמעאלים מונים רק ללבנה ואנו עם ישראל השילוב באמצע. ואמנם, נדרשים אנו לתת את הדעת ולהבין, כיצד ישמעאל לקח את הכח שנאמר **"החודש הזה לכם"**, שהוא אמור רק לגבי בני ישראל, והנה ישמעאל לוקחו אליו?! **ה'בני יששכר'** נשאר בקושיה, והוא שולח לזוהר ברעיא מהימנא שהוא מיישב זאת.

"על פני כל אחיו נפל"

אומר **'בעל הטורים'** על הפס' **"ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק"** - מדוע נסמכה פרשת חיי שרה לפרשת תולדות? אלא כיון שנאמר על ישמעאל **"על פני כל אחיו נפל"** ומייד סמך לזה **"ואלה תולדות**

**צָבָאוֹת בְּהָרַ צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וַיִּגָּד
זְקֵנָיו כְּבוֹד׃**

אומר ה'תרגום יונתן' "וחפרה
הלבנה ובושה החמה" זה קאי על
עובדי החמה והלבנה. והשאלה
הנשאלת היא, הרי מעטים האנשים
העובדים לחמה, אך ללבנה
כמעט ואין מי שעובד לה, וגם
אלו שעבדו לה נמחו ואבדו מן
העולם. **א"כ מי הם עובדי החמה
והלבנה המדוברים? ולכן מבאר
האברבנאל לשיטתו, שמדובר על
אותם האנשים שמונים ללבנה -
והם הישמעאלים, וכן אלו שמונים
לחמה, שניהם התביישו ויגיע
סופם, וזוהי כוונת הנביא יואל.**

[וכבר אמר מי שאמר על הפס'
"וחפרה הלבנה" שאותם אלו
שמונים ללבנה אלו הישמעאלים-
בעזה, אלופים גדולים בחפירה,
מנהרות, חפירות, עולם שלם
מתחת לאדמה.....].

והנה, **אצל עם ישראל המניין הוא
גם ללבנה וגם לחמה, ומי שלימדנו**

**הרד"ק כותב, שאומר הרמב"ם,
שזה הולך על הצרות שיבואו על
העמים. ורבינו יצחק אברבנאל
מביא, שמה שנאמר שהשמש
יהפך לחושך, זה קאי על הנוצרים
שמונים לשמש, וירח יהפך לדם
זה מורה על הישמעאלים שמונים
לירח, ועליהם התנבא יואל
שהשמש יהפך לחושך והירח לדם**

**ומבאר האברבנאל, שיש מושג
שכיון שניתנה רשות למשחית
הוא לא מבחין בין אחד לשני, ולכן
במצריים מצינו, שה' אמר לבני
ישראל שיכנסו לבית ויצבעו את
המשקוף והמזוזות בדם. א"כ, כאן
מגלה יואל הנביא שכל מי שקורא
בשם ה' ימלט.**

"וחפרה הלבנה ובושה החמה"
הנביא ישעיהו כד כותב: **וְהָיָה בַיּוֹם
הַהוּא יִפְקַד ה' עַל צָבָא הַמְרוֹם בְּמִ-
רוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה:
וְאָסְפוּ אֶסְפָּה אֶסִּיר עַל בּוֹר וְסָגְרוּ
עַל מִסְגָּר וּמִרְבַּי יָמִים יִפְקְדוּ: וְחָפְ-
רָה הַלְבָנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה כִּי מָלַךְ ה'**

ובספר 'עקידת יצחק' לרבי יצחק ערמאה אומר, שיוסף אומר בחלומו השני **"והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי"**, נבואתו היא, שעתיד לצאת ממנו משיח בן יוסף, ולמעשה, יכנעו אליו גם הנוצרים המונים לשמש וכן הישמעאלים שמונים לירח, ואחד עשר הכוכבים אלו שאר האומות והמזלות, לבד מעם ישראל וכולם יתבטלו בבחינת חפרה הלבנה ובושה החמה.

ב' בחינות לירח

ואולם **התמיהה הגדולה** היא, כיצד ישמעאל לקח לעם ישראל את האחיזה, שמונים הם ללבנה? **הרמח"ל** בספרו קנאת ה' צבאות מרחיב את דברי הרעיא מהימנא בפרשת כי תצא וכדלהלן: הירח במקורו היה גם כן שמש. נמצא, **שליירח היה ב' בחינות** - הירח קודם פגימתה, וירח לאחר הפגימה שלה, וכאשר אמר לה ה', לכי מעטי את עצמך הרי זה סוג של עונש מחמת שאין ברירה

זאת אלו חז"ל שאמרו, שמוכרח להיות **"שמור את חודש האביב"** שפסח אמור לצאת באביב בדיוק לא לפני ולא אחרי, והדבר נרמז בפס' הנ"ל ג"כ שנאמר "וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך ה' צבאות בהר ציון ובירושלים ונגד זקניו כבוד". אנו, **יש לנו את הזקנים** ואת אבות אבותינו, שהם סידרו לנו את המסורת כיצד למנות את הימים והחודשים, וא"כ יש כאן את עניין הכבוד, כלומר בלי לפגוע בחמה ובלי לפגוע בלבנה.

"ברכך ה' וישמרך"

המדרש כותב על הפס' **"ויברכך ה' וישמרך"**, ישמרך מן האומות, כמו שאמר **"יומם השמש לא יככה וירח בלילה"**, ומבאר **היפה תואר'** בשם ספר **'חוזת דוד'** לר' דוד חזן, שהשמש אלו אומות העולם המונים לחמה, וירח אלו הישמעאלים המונים ללבנה, לכן **"וישמרך"**, הכוונה מהאומות הללו ומהאומות הללו, שהם בחינת יומם השמש וירח בלילה - לא יככה...

לעתיד לבא גוף הלבנה יזדכך ויהיה שקוף, וממילא היא תאיר באופן תמידי.

כל חודש רוצה לחזור

והזהור הקדוש אומר, שהטעם למיעוט הלבנה הוא, שכיון שראה בורא עולם שעתידין ישראל לחטוא, לכן הקדימה הלבנה חטאה קודם לאדם הראשון, וזה נגרם מתוצאה של עם ישראל. אומר הזוהר, **שברגע שלא יהיו עוונות לא תתמעט הלבנה.**

והחתם סופר במסכת שבועות אומר, שמה שאמר הקב"ה הביאו עלי כפרה כל ר"ח, שמיעטתי את הירח, **הטעם הוא** - משום שהבטיח ה' ללבנה בזמן התמעטותה, שלא יעבור זמן רב והיא תחזור לשלימותה. **ובכל חודש** היא באה לפניו יתברך ושואלת, אם כבר הגיע הזמן שתחזור להיות שלימה

אומר הקב"ה, נראה מה מעשיהם של בני ישראל, אם הם נוהגים

כביכול, וגם מה שאמר ה' הביאו עלי קרבן, מחמת שמיעטתי את הירח, גם זה ממקום של חוסר ברירה כביכול. **והראיה היא**, שה' לא קרא את שמו על כך שנאמר **"ויקרא אלוקים לאור יום ולחושך קרא לילה"**, ולא נאמר שאלוקים קרא לחושך לילה.

ברם, אנו מבקשים כל הזמן בברכת הלבנה **"והיה אור הלבנה כאור החמה"**, שאנו מייחלים שהירח תחזור ותתמלא פגימתה בשלימות. **וב'שם משמואל'** כותב, שהרעיון במילוי פגימתה הוא, שאם נתבונן בירח היא תמיד מאירה, אך במקומות מסוימים בעולם היא מאירה ובמקומות אחרים היא חשוכה, וזה משום חטאה שנהיתה עבה, אולם בשעה שתחזור לדרגתה, היא תהיה רוחנית הרבה יותר, וממילא, בכל מצב היא תאיר בכל מקום, ותמיד הירח יהיה מקבל והשמש נותן, **וכל העניין הוא**, האם הירח היא מציאות מפריעה או מציאות שתעביר את אור השמש... לכן,

יודעים שברגע שהלבנה תתמלא, זה הניצחון של עם ישראל. וכל המציאות שלהם היא עלינו-עם ישראל, שהם רומזים כביכול על עם ישראל שהוא חסר...

ואילו אנו מבקשים בברכת הלבנה **"והיה אור הלבנה כאור החמה"**, שהלבנה תהיה בשלימותה ומבקשים אנו לבטל את קליפת ישמעאל, כי אם ישמעאל הוא הכח שאוחז בירח במיעוטו אנו מתפללים שהוא יתמעט, **לכן הדוגמאות** שהבאנו מהנביאים יואל וישעיה שיש פגימה בירח, זה לא מדובר על הלבנה שלנו שהרי אצלנו הלבנה הולכת להתמלאות.

לכן מובן היטב מדוע ישמעאל כביכול גנב את המניין ללבנה, כיון שעם ישראל מונין ללבנה שלמה ומצפים תמיד לשלימות שלה, **ואילו ישמעאל** מונין לסהר וזה אותיות הרס והם מעוניינים וחפצים בירח פגום. לכן, אנו בחגי ישראל **חוגגים בט"ו לחודש** שאז הירח הוא במלואו.

כהוגן אומר לה ה' אל תתמעטי, אך אם אינם נוהגים כשורה, אומר לה ה', שובי ומעטי את עצמך. וזהו הביאור הביאו עלי כפרה, שזה כמו שהמלווה הולך לפייס את הערב לפני שהמלווה הולך לתבוע אותנו, וה' יתברך כביכול אומר, אני לקחתי ערבות עליכם ולכן אני מיעטתי אותך, שאם אתם בסדר ממילא הוא צריך לפייס את הלבנה שלא החזירו לה את החוב, **אך כל האשמה היא עלינו שאנו אמורים להביא כפרה את הקרבן.**

הישמעאלים אוהבים את הסהר

א"כ אומר הרמח"ל, משמע בזוהר ברעיא מהימנא, שדרך הישמעאלים שהם דבקים בלבנה **אך דווקא במיעוט הלבנה** [דהיינו שהוא דק מאוד], כי הסמל של ישמעאל הוא סהר - ירח פגום, וסהר הם אותיות הרס, כיון שהם פגומים, ואם מראים לישמעאלי ירח מלא הוא כועס ומתרגז ומבחינתו זה ירח חסר, **כי הם**

ישמעאל מילה ריקנית

הזוהר הקדוש כותב, ששרו של ישמעאל קיטרג במשך ארבע מאות שנה שהם מהולים והם רוצים חלק בארץ, חלק בקדושה, ואומר לו הקב"ה שהמילה שלו היא ריקנית. ומבארים, שנאמר בתורה "אוי מי יחיה משומו אל", שבלעם רומז, אוי לאותה אומה שיש בה את השם של השם ישמעאל כך אומר הפרקי דרבי אליעזר. ויש המבארים, שהם לוקחים את האלוקים לכל המגרעות שלהם, ואומרים שמה שהם יעשו ה' יבוא איתם. לכן אמר לו ה', שהמילה שלו ריקנית, משום שכאשר אדם עושה ברית מילה, אומר הרמב"ם, שזה שובר את התאוה ובפרט לאותו עניין של העריות וכיצד יתכן הדבר שעשרה קבין של זימה ירדו לעולם ותשעה נטלו הערבים! בהכרח שהברית שהוא עושה כלל לא משפיעה עליו. וא"כ הוא לוקח את כל האלוקות ומכופף אותו לבהמיות שלו

לפיכך אומר לו ה', אתה תקבל אחיזה כאשר ארץ ישראל תהיה ריקנית ולא יהיו שם יהודים. וחלק בקדושה לא יהיה לך, והטעם הוא כיון שהם רוצים את הריקנות.

"ושעיר חטאת אחד"

אומר הגאון מווילנא, במוסף של ראש חודש אנו אומרים, ושעירי עיזים נעשה ברצון. שואל הגר"א, הרי אנו משנים מהנוסח כמה וכמה פעמים, פעם נאמר - ושעירי עיזים. פעם נוספת, ושעיר אחד חטאת, לאחר מכן, ושעיר עיזים אחד חטאת ולבסוף, ושעיר חטאת. ולכשנתבונן בקרבנות של סוכות, הרי כל יום מביאים קרבן, ושם נאמר ביום הראשון והשני - שעיר עיזים, ביום השלישי נאמר שעיר חטאת, ביום הרביעי שעיר עיזים, ביום החמישי ושישי שעיר חטאת [בלי עיזים].

ומבאר הגר"א, שישמעאל נקרא שעיר עיזים, כיון שנקרא על שם העזות שלו ולא כמו עם ישראל

נאמר שעיר לבד, כיון שזה מדבר על אדום, עשיו.

וכל הקרבנות הם לרצון לפני ה' יתברך, **כיון שרצון היא המידה ההפוכה מעזות**, שעזות זה לעשות דבר רע, ורצון זה שהאדם מבטל הכל לה' יתברך. והדבר נרמז בגמ' בזבחים פח שאהרון שם את הציץ על מצחו לכפר על **עזות מצח**, ונאמר "והיה על מצח אהרון לרצון", כלומר, שכאשר אנו מעלים את העזות לקדושה זה נקרא רצון

"ושעירי עיזים נעשה ברצון"

א"כ אנו אומרים **בראש חודש ושעירי עיזים נעשה ברצון והעיזים שייכים לישמעאל**, והנה בראש חודש אנו מתפללים שה' יבטל את מיעוט הירח, א"כ כל מה שיהיה שעיר עיזים יהפך לרצון וממילא הוא יתבטל, ולא יהיה לו את כח האחיזה במיעוט הירח, והלבנה תישאר במילואה ו... **נעשה ברצון**. **הגמ' בסנהדרין** יב אומרת, שלא מעברים אלא את חודש אדר,

שיש להם עזות של קדושה, אלא יש להם את העזות הגדולה ביותר של הסטרא אחרא. **ובתיקוני הזוהר** מובא, שיש שבעים אומות שחציים כנגד ישמעאל וחציים כנגד עשיו ל"ה לכאן ול"ה לכאן, וזה גם עניין הקידוש שיש ל"ה תיבות ב"יום השישי ויכולו השמים והארץ וכל צבאם", ובברכה יש ל"ה תיבות ג"כ, וה'סברי מרנן' והגפן באמצע, בא להפריד ביניהם, והרעיון הוא, שע"י שמירת השבת שלנו בקדושה - **"יתפרדו כל פועלי און..."**

א"כ נמצא, שיש ל"ה אומות השייכים לישמעאל ול"ה אומות שהם תחת עשיו, ואם נעשה חשבון נמצא כך - **הרי בסוכות** אנו מקריבים שבעים פרים כנגד שבעים אומות, וזה אמור להתחלק חצי חצי, וביום הראשון שלוש עשר פרים, וביום השני שנים עשר פרים, ביום הרביעי עשרה פרים - **סך הכל ל"ה**, לכן אומר הגר"א: שעליהם נאמר **שעיר עיזים**, שהם כנגד ישמעאל שהוא שעיר עיזים, ובשאר הקרבנות שלאחר מכן

להיכל שהיכל בגימטריא הוא ס"ה, ויון הוא ס"ה, לכן הצליחו לפגוע. **משא"כ בקודש הקודשים שלא יכלו לפגוע.** ולכן בחנוכה היינו זקוקים למושג של נס של שמונה שהוא מעל הטבע.

בעקבות כך אומר המהרש"א, אם היו לנו י"ג שבטים היינו גוברים על י"ב אנשי ישמעאל וי"א של עשיו, ויעקב תיקן זאת ע"י שאמר ליוסף **"ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי"**, דהיינו, שמקום י"ב שבטים הפך יעקב אבינו את יוסף לב' שבטים, **וסך הכל עולה י"ג שבטים.** וכדברי רבינו האר"י, שמנשה ואפריים היו מחכים על המטה של יעקב באוהל בלהה, עד שנולדו אצל יוסף, כיון שנתקלקל הדבר ונותרו בני ישראל רק י"ב - ממילא קפץ עליו רוגזו של יוסף והיה צריך לרדת למצריים ושם להינשא לדינה, ולהביא לעולם עוד ב' שבטים. לכן, יעקב אבינו היה לחוץ כאשר יוסף נפגע, שהרי אם אין את יוסף הוא אמור

והמהרש"א אומר, שמספר אלופי עשיו בסוף פרשת וישלח הם **אחד עשר,** לעומתו, לישמעאל יש **י"ב** נשיאים, שנאמר: **"שנים עשר נשיאים לאומותם"** והטעם שנאמר לאומותם [בכתיב חסר], כיון שהם מיוחסים רק לאימם ואין להם ייחוס לאבא, שהרי ישמעאל לא מיוחס אחר אברהם כיון שאמרה שרה גרש האמה הזו ואת בנה, שרמזה לו שהוא הבן של הגר ולא שלו שאינו מיוחס אליו.

ומצד הקדושה, **אומר המהרש"א,** יש **י"ב שבטי ישראל,** ויעקב אבינו ביקש להוליד שבט נוסף כדי שיהיו **י"ג שבטים, לכן שם את מיטתו באוהל בלהה,** ומחמת ראובן לכאו', הדבר לא התבצע, **ואם היו י"ג שבטים** הם היו מתגברים על י"א אלופי עשיו וי"ב אלופי ישמעאל.

והמהר"ל בביאוריו על חנוכה מאריך בדבר ואומר, שתמיד שיש מספר מעל, זה אומר שיש שליטה יתירה לכן היוונים הצליחו להכנס

וכיון שיש לישמעאל י"ב נשיאים, לכן הוא מצליח לפעמים להתגבר על עשיו כיון שהוא במסגרת האחד עשר, ותמיד במלחמות כעין אלו, בדרך כלל הישמעאלים מנצחים. וכשיתגלה סוד העיבור יעורר כח הי"ג דישראל להכניע את קליפת ישמעאל, כי בשנה רגילה אנו י"ב מול י"ב וזה מלחמת כוחות מי יותר חזק וגיבור, אך **כשיש בחינה של חודש העיבור** אנחנו מתעלים לבחינה של י"ג, וכבר אין להם כח ושנה זו גדולה מישמעאל וגם מעשיו.

יוסף כנגד דגים

והנה, מזל דגים הוא המזל היחיד שמרובה בריבים [וגם מאזניים ותאומים זה אחד]. וזה מרמז על יוסף שהוא נהפך להיות ב' שבטים, וזהו כוחו, לכן בכוחו של יוסף לכבוש אותם.

הירושלמי כותב. שמרדכי הצדיק כיון שהיה מזרעה של רחל ובנימין ויוסף, בבחינה זו יש להם הרבה

לבכות כל הימים, שהרי הוא היחיד שיכול להוליד את ב' השבטים הנוספים ולעבור את אנשי עשיו ואנשי ישמעאל.

רק חודש אדר מעובר

אומר המהרש"א, סוד מספר חודשי השנה שורשם הוא י"ב חודשים, וכאשר מעברים את השנה מגיעים ל"ג חודשים. ושנת הגאולה תהיה בשנת העיבור בחודש העיבור, וכך רומז ר' צדוק הכהן מלובלין בספרו פרי צדיק על חנוכה, וכמו שבב' משיחין משיח בן יוסף קודם למשיח בן דוד. **והקדושת לוי** בפרשת תצוה מביא, שחודש אשר הוא כנגד יוסף בחודשים לכן מרחל אימנו יצאו ב' שבטים, לפיכך רק אדר הוא מעובר, כי ממנו יצאו ב' שבטים. ומשום הכי הזמן הראוי לביאת משיח בן יוסף הוא חודש אדר, ובחודש ניסן זמן משיח בן דוד להגיע, ומתחיל המלחמות בתשרי, ומשיח בן יוסף אדר ראשון, ומשיח בן דוד בניסן.

רבי יעקב מאיר שכטר כתב כך, אפולו בגימטריא הפלגה, ואמריקה סמלה הוא נשר, שכביכול הם השליטים בעולם ועליהם אומר הנביא "אם תגביה כנשר ובין כוכבים שים קינך משם אורידך נאום ה'", והפלא הוא שהאפולו הזה נפל במספר 13, משום ששלושה עשר הוא המספר של עם ישראל שאומרים כל יום "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד", "אחד" בגימטריא זה 13, וזוהי האחדות של עם ישראל עם הקב"ה, וזה הביטול של עם ישראל כלפי הקב"ה. ממילא, כשעם ישראל באחדותם זה כוחם העצום והנורא.

לכן נאמר "מי כעמך כישראל גוי אחד בארץ", וכן אהבה בגימטריא 13, לפיכך "ואהבת לרעך כמוך אני ה'", משום שאהבה כפול 2 שווה שם הוי"ה, כיון שכאשר אחד אוהב את חבירו ה' נמצא יחד איתם.

והנה, ברגע שאנחנו עושים 13 אנו מצמידים את הלבנה לשמש, וזה במאבק שלנו עם הישמעאלים

כח משותף, לכן הוא המשיך את המפלה של המן הרשע ואותה שנה היתה מעוברת. ומבאר ה'חתם סופר', שבימי כורש כבר עלו סנהדרין, ומרדכי שלח להם שיעברו את השנה כיון שהוא צריך את כח העיבור כדי לגבור על המן. לכן אומר החת"ס, שאם כבר קראו את המגילה באדר הראשון ונתעברה השנה, קוראים באדר השני כי במקור כך היה. ומשום הכי ניצח מרדכי את המן רק שלא היינו ראויים לגאולה השלימה, לכן הניסים של פורים יהיו תקפים גם לעתיד לבוא.

אומר בספר 'שערי יצחק', שאומות העולם מפחדים מאוד מהמספר 13 ויש להם אמונה טפילה לגבי מס' זה, ויש מלונות בעולם שאין להם קומה 13 במלון. וכן בחלליות שהטיסו לירח היו אפולו 1 אפולו 2 וכו' ואפולו 13 התרסקה, והיו שכעסו עליהם מאוד כיצד הם עשו מספר כזה... כלומר, הם בטוחים ויודעים שהמספר 13 חזק מהם אך אינם יודעים מדוע.

האחרונה "והיה כל אשר יקרא בשם ה' ימלט כי בהר ציון ובירושלים תהיה הפליטה כאשר אמר ה' ובשרידים אשר ה' קורא".

אומר האברבנאל, שבכל התקופות ניתן רשות למשחית להשחית ובמלחמה האחרונה אין רשות למשחית להשחית, ומי שקורא בשם ה' ימלט... **והסוד השני הוא האחד**, שאנו מבינים שאנו אחד אנו מתחברים למספר 13, וממילא לא ישמעאל ולא עשיו יכולים עלינו, הם נהיים תחתינו, אך כשמתחילים לפרד ולפרק - אזי....

יסייענו ה' יתברך על דבר כבוד שמו, שימלא משאלות ליבנו לטובה ולברכה ונזכה לגאולת עולמים. אמן כן יהי רצון.

שהם רוצים להשאיר אותה קטנה, וזהו העניין של כח העיבור.

אומר הפרקי דרבי אליעזר פרק מד, רבי יוסי אומר, שכאשר בא סנחריב לארץ ישראל ראו כל העמים שסביבות ארץ ישראל את מחנה סנחריב ונתייראו מאוד וברחו איש ממקומו, שנאמר "ואסיר גבולות עמים..." **ונכנסו למדבר ונתערבו עם בני ישמעאל**, ומי שנתערב אלו הם עשרה עמים "אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים גבל ועמון ועמלק פלשת עם יושבי צור", א"כ, מגלה הפרקי דרבי אליעזר **שעמלק מתחבא בתוך ישמעאל**.

נמצא, שכאשר האחד יפול השני יפול אחריו ויש מצווה למחות את זכר עמלק המתחבא שם בינות לישמעאלים, ולכן חובה להתייחס למשפט העממי שלא כל ערבי הוא מחבל אך כל מחבל הוא ערבי...

ונחתום בדברי הנביא יואל שהבאנו לעיל - שבמלחמה